

3. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe. Ugotovitev Sodišča za uslužbenca, da naj to temeljno načelo ne bi veljalo v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ki temelji na medsebojnem zaupanju, naj ne bi bila združljiva s sodno prakso sodišč Unije in odločbami mednarodnih organizacij za delo.
4. S četrtem pritožbenim razlogom se trdi, da je Sodišče za uslužbenca napačno ocenilo obseg kršitve člena 10 notranjih pravil Parlamenta (o zaposlovanju uradnikov in drugih uslužbencev), ko je odločilo, da odločbe o odpovedi zaposlitve ni bilo mogoče razveljaviti zaradi kršitve dolžnosti predhodne seznanitve kadrovskega odbora.
5. Peti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela nepristranskosti.
6. Šesti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev dolžnosti obrazložitve, ker po mnenju pritožnika niso bile podane nobene utemeljitve za odločbo z dne 10. julija 2007.
7. Sedmi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do učinkovitega sodnega postopka, ker je Sodišče za uslužbenca odločilo, da ni pristojno za presojanje obstoja in tehtnosti razlogov za odpoved pogodbe o zaposlitvi.
8. Osmi pritožbeni razlog se nanaša na očitno napako v presoji, ker odpoved pogodbe o zaposlitvi ni temeljila na dejanskih dokazih.

—————

Tožba, vložena 22. avgusta 2011 – Natura Selection proti UUNT – Menard (natura)

(Zadeva T-461/11)

(2011/C 340/52)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Natura Selection SL (Barcelona, Španija) (zastopnica: E. Sugrañes Coca, odvetnica)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Ernest Menard SA (Bourseul, Francija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču Evropske unije predlaga, naj:

- sprejme to tožbo;
- od UUNT zahteva, da v tej tožbi predloži dokaze o znanosti znamke, na katere se je tožeča stranka sklicevala v postopku s pritožbo R 2454/2010-2 in ki so opredeljeni v točki 39 tožbe;

— odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 8. junija 2011 v zadevi R 2454/2010-2 in odločbo oddelka za ugovore z dne 21. oktobra 2010 v zadevi B 1072513 razveljavi;

— figurativno znamko št. 4 713 368 „natura“, ki je bila v okviru ugovora B 1072513 zavrnjena za proizvode iz razreda 20, v celoti odobri;

— UUNT naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „natura“ za proizvode in storitve iz razredov 14, 20, 25 in 35

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Ernest Menard SA

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „natura“ za proizvode in storitve iz razredov 19 in 20

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾, ker naj med znamkama v sporu ne bi obstajala verjetnost zmede

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

—————

Tožba, vložena 9. septembra 2011 – Francija proti Komisiji

(Zadeva T-478/11)

(2011/C 340/53)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter in J. Rossi, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razglasi za nično;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo Splošnemu sodišču predlaga razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije C(2011) 4376 konč. z dne 29. junija 2011 o državni pomoči št. NN 10/2010 v zvezi z akcijami nacionalne medpanožne organizacije v prašičjem sektorju (v nadaljevanju: INAPORC), financiranimi s prostovoljnimi prispevki, ki so postali obvezni (v nadaljevanju: CVO) in ki jih INAPORC plačujejo člani, ki jih ta zastopa. Po mnenju Komisije so CVO ukrepi, ki pomenijo državno pomoč, združljivo z notranjim trgovom.

V utemeljitev tožbe tožeča stranka uveljavlja en sam razlog, in sicer da je Komisija s tem, ko je menila, da je treba akcije INAPORC, financirane z dohodki od CVO, pripisati državi in da so te akcije financirane z državnimi sredstvi, kršila pojem državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU.

Tožeča stranka zatrjuje, da akcije INAPORC, financirane z dohodki od CVO, izpolnjujejo zahteve, ki jih je Sodišče postavilo s sodbo z dne 15. julija 2004 v zadevi Pearle in drugi (C-345/02, Rec. I., str. 7139), zato da se obvezni prispevki, ki se plačujejo organizaciji, ki predstavlja podjetja gospodarskega sektorja, ne štejejo za državna sredstva, s katerimi bi se financirale akcije, ki jih je treba pripisati državi, saj:

- naj bi akcije INAPORC določalo poklicno telo, ki predstavlja podjetja zadevnega kmetijskega sektorja, in naj ne bi služile izvajanju državne politike;
- naj bi se akcije INAPORC financirale s sredstvi, ki jih plačujejo podjetja zadevnega sektorja;
- naj bi se način financiranja in delež/količina prispevkov določala znotraj INAPORC, ne da bi pri tem država kakorkoli sodelovala;
- naj bi se prispevki obvezno uporabljali za financiranje ukrepa, ne da bi lahko država v to kakorkoli posegala.

Tožba, vložena 9. septembra 2011 – Francija proti Komisiji

(Zadeva T-479/11)

(2011/C 340/54)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha in J. Gсталter, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo v celoti razglasi za nično;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo Splošnemu sodišču predlaga, naj razglasi za nično odločbo Evropske komisije C (2011) 4483 konč. z dne 29. junija 2011 o državni pomoči št. C 35/2008, ki jo je Francija odobrila javnemu industrijskemu in trgovinskemu podjetju „Institut Français du Pétrole“.

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker naj Komisija ne bi pravno zadostno dokazala obstoja državne pomoči. Tožeča stranka namreč meni, da Komisija pri odločanju o obstoju državne pomoči, ni upoštevala dokaznih pravil na področju državnih pomoči glede dokaznega bremena in dokaznega standarda.
2. Drugi tožbeni razlog, ki je razdeljen na štiri dele, se nanaša na dejanske in pravne napake, ker naj bi Komisija izhajala iz neomejenega neizrecnega poroštva za podjetje Institut Français du Pétrole. Tožeča stranka trdi, da:
  - iz francoskega prava ni mogoče sklepati, da obstaja načelo državnega poroštva za dolgove podjetja Institut Français du Pétrole;
  - neuporaba postopkov prisilne poravnave in stečaja za podjetje Institut Français du Pétrole ne pomeni, da naj bi se upniki tega podjetja znašli v ugodnejšem položaju kot upniki podjetja, za katero se uporablja gospodarsko pravo;
  - mehanizmov, ki omogočajo, da se sklicuje na odgovornost države, ni mogoče šteti za enake mehanizmu neomejenega poroštva in
  - morebitna ohranitev določenih terjatev, povezanih z obveznostmi javnega podjetja Institut Français du Pétrole ni povezana s statutom podjetja.
3. Tretji tožbeni razlog, ki ga sestavljata dva dela, se nanaša na napačno razlago pojma prednosti v smislu člena 107(1) PDEU, ker naj bi:
  - Komisija napačno sklepala, da je obstoj poroštva, če štejemo, da je dokazano, ustvaril prednost za Institut Français du Pétrole in
  - podredno, Komisija napačno razlagala pojem prednosti, ker je menila, da je bila domnevna prednost, ki naj bi jo zaradi svojega statutarnega poroštva imelo podjetje Institut Français du Pétrole, prenesena na njegovi hčerinski družbi zasebna prava Axens in Prosernat.